Passe-Partout Kunstmagazine

Editie 11.3

Kwaadaardige waterpaarden

The Lady of Shalott verbreekt de betovering

Spanje adopteerde Julio Romero de Torres

Blaschka's glascreaturen

Oog in oog met een persoon uit de oudheid

Charmante Look-a-likes

Levende bruggen

Kringloopvondst

WaardArt 25 & 26 september

Keramiek onderwaterwereld Gerda van de Brug

Realistische dieren schilderijen Wilma de Koster

Passe-Partout Kunstmagazine
voorheen
Kunststof Magazine verschijnt
6 x per jaar.
Het digitale magazine is een
gratis uitgave van
Stichting Leerdams
Kunstenaars Collectief.

Deze stichting is tevens
organisator van
De Kunstwedstrijd Leerdam.

Redactie Passe-Partout :
Sylvia Bosch.

Lay-out & fotografie :
Ton Swiderski.
Cover foto : Ton Swiderski

Model op cover & pagina 2: Yasmin.
Speciaal voor Passe-Partout Kunstmagazine in een prachtige antieke handgemaakte jurk.
Yasmin wil later fotomodel worden (filmster mag ook).

Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de
website van het Leerdams kunstenaars collectief:

https://www.leerdamskunstenaarscollectief.nl/Passe-Partout_kunstmagazine.html

Zullen we vrienden worden?

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken
voor de kunst.
Want kunst kleurt je leven !

De activiteiten die wij als vrijwilligers
organiseren zijn laagdrempelig zodat ze
toegankelijk zijn voor iedereen.
Om dit ook in de toekomst te blijven
doen hebben we vrienden nodig die met
10 euro per jaar onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend
worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.

Kelpies verslinden je met huid en haar

Kelpies zijn kwaadaardige waterpaarden.

Kelpies gebruiken hun magie om een overstroming op te roepen en een reiziger weg te vagen naar een waterig graf.

Falkirk in Schotland is de thuisbasis van 'The Kelpies', het grootste paardensculptuur ter wereld.
Deze 30 meter hoge sculpturen van paardenhoofden, onthuld in april 2014, bevinden zich in Helix Park in de buurt van de snelweg M9 langs het Clyde kanaal.
Zij zijn een monument voor het door paarden aangedreven industriële erfgoed van Schotland.
Beeldhouwer Andy Scott uit Glasgow heeft 8 jaar gewerkt aan het grootste project van zijn leven.
De twee Kelpies zijn gemaakt van staal.

Een Kelpie is een watergeest uit een Schotse legende.
De naam is mogelijk afgeleid van de Schots-Gaelische woorden 'cailpeach' of 'colpach', wat vaars of veulen betekent.

Van Kelpies wordt gezegd dat ze in rivieren en beken leven, meestal in de vorm van een paard.
Ze lijken onschuldig, maar het zijn kwaadaardige geesten!

Een Kelpie kan verschijnen als een tamme pony naast een rivier. Ze zijn vooral aantrekkelijk voor kinderen, maar ze moeten oppassen, want als ze eenmaal op zijn rug zitten, kunnen ze door zijn plakkerige magische huid niet afstijgen. Eenmaal op deze manier gevangen, zal de Kelpie het kind in de rivier slepen en hem vervolgens opeten.

Deze water paarden kunnen ook in menselijke vorm voorkomen. Ze kunnen materialiseren als een mooie jonge vrouw, in de hoop jonge mannen naar hun dood te lokken. Of ze kunnen de vorm aannemen van een harig mens die op de loer ligt bij de rivier, klaar om op nietsvermoedende reizigers te springen en ze te verpletteren in een bankschroef achtige greep.
Kelpies kunnen hun magische krachten ook gebruiken om een overstroming op te roepen, en daardoor een reiziger weg te vagen naar een waterig graf.
Er wordt gezegd dat het geluid van de staart van een Kelpie die het water raakt lijkt op dat van de donder tijdens onweer.

Maar er is ook goed nieuws: een Kelpie heeft een zwakke plek; het hoofdstel.
Iedereen die het hoofdstel van een Kelpie kan bemachtigen, zal het bevel hebben over het hoofdstel en over elke andere Kelpie. Van een in gevangenschap levende Kelpie wordt gezegd dat hij de kracht heeft van ten minste 10 paarden en het uithoudingsvermogen van nog veel meer.

Het gerucht gaat dat de MacGregor-clan een Kelpies - hoofdstel heeft, dat van generatie op generatie is doorgegeven en waarvan wordt gezegd dat het afkomstig is van een voorouder die het van een Kelpie bij Loch Slough heeft overgenomen.

Een bekend Schots volksverhaal is dat van de Kelpie en de tien kinderen.
Nadat hij negen kinderen op zijn rug heeft gelokt, jaagt hij achter de tiende aan. Het kind strijkt over zijn neus en zijn vinger komt snel vast te zitten. Hij slaagt erin zijn vinger af te snijden en ontsnapt.
De andere negen kinderen worden het water in gesleept om nooit meer gezien te worden.

Er zijn veel vergelijkbare verhalen over waterpaarden in de mythologie. Orkney, Shetland, Wales en eiland Man hebben hun eigen Kelpie.

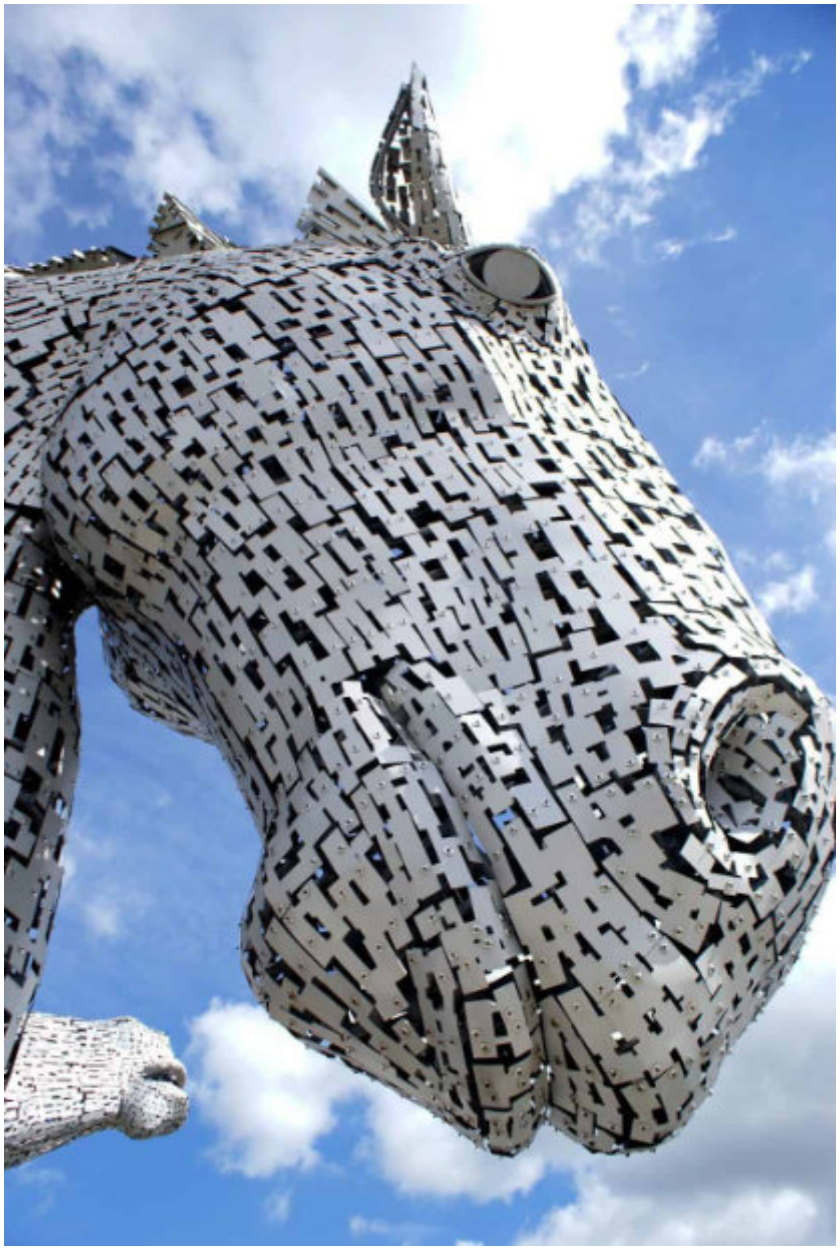

Dus wees de volgende keer dat je langs een mooie rivier of beek wandelt, waakzaam; je wordt misschien vanaf het water in de gaten gehouden door een boosaardige Kelpie ...

Beeldhouwer Andy Scott uit Glasgow heeft 8 jaar gewerkt aan het grootste project van zijn leven.
De Kelpies zijn twee 30 meter hoge paardenhoofden gemaakt van staal.

Vogelpracht in het Teylers Museum
Familie voorstelling tot en met 9 januari 2022

Stap binnen in een bonte volière, ontdek de mooiste vogelafbeeldingen uit de collectie en ga op zoek naar de verschillen tussen de vogelwereld vroeger en nu.

Mensen houden van vogels. Ze hebben prachtige kleuren en kunnen zingen en vliegen. Ze worden al eeuwenlang bestudeerd, afgebeeld en beschreven door vogelliefhebbers.
De collectie van Teylers Museum op het gebied van vogelstudies is uniek: de bibliotheek herbergt de mooiste boeken en ook in de kunstcollectie zijn prachtige vogeltekeningen te vinden.

Tegenwoordig is vogels bestuderen nog steeds een geliefde bezigheid. Geweer en penseel zijn vervangen door camera's en verrekijkers. We kunnen zelfs met webcams meekijken in nestkasten. Vogelpracht laat je niet alleen kennismaken met de schoonheid en de rijkdom van de vogelwereld, maar toont ook de veranderde biodiversiteit in het vogelparadijs ten opzichte van 200 jaar geleden.

Activiteiten voor families.

Bezoek Vogelpracht ook met je (klein)kind, neefje, nichtje of buurkinderen. Stap in de huid van vogelwaarnemer en ga op zoek naar de verschillen in de vogelwereld tussen vroeger en nu.
Bioloog en presentator Camilla Dreef, ambassadeur van de Vogelbescherming, legt je op film prikkelende stellingen voor.
Stem en denk mee over vogeldiversiteit en vogelpracht nu, doe mee aan een workshop of doe de speurtocht.

Voor een museumbezoek is een ticket met tijdslot nodig.

Tickets zijn online te bestellen via teylersmuseum.nl.
Teylers Museum
Spaarne 16
2011 CH Haarlem
tel. 023 516 0960

info@teylersmuseum.nl

THE LADY OF SHALOTT

The Lady of Shalott
John William Waterhouse 1888.

Waterhouse vond de inspiratie voor zijn schilderij
The Lady of Shalott, in het gelijknamige gedicht van
Lord Alfred Tennyson uit 1833.
Dit gedicht is gebaseerd op de Arthur legende.
Het verhaalt van een jonge vrouw die door een vloek gevangen wordt gehouden in een toren op een eiland, waar ze de tijd doodt met weven.

Er was eens een middeleeuwse dame die gevangen zat in de toren van het kasteel van haar vader op het eiland van Shalott.

Dag en nacht zat zij achter het weefgetouw.
Nooit zou zij de wereld direct mogen aanschouwen of het zou haar duur komen te staan.
Daarom zat zij met haar rug naar het raam en bekeek zij de wereld die aan haar voorbij trok door een spiegel.

Ondertussen weefde zij taferelen die zij in haar spiegel zag.

De boeren op het land stopten met het maken van korenschoven, als zij haar prachtige zang stem van uit de toren hoorden.

Ze fluisterden naar elkaar “hoor…. het is de Lady of Shalott”

Link naar een door 'River ASMR' voorgelezen versie van het gedicht:

https://www.youtube.com/watch?v=CH0DqfDIFgA

John William Waterhouse (1849–1917),
"I am Half Sick of Shadows" said the Lady of Shalott (1915),

Oil on canvas, 100 x 74 cm, Art Gallery of Ontario, Toronto, Canada.

Ze was helemaal in zichzelf gekeerd met haar weefgetouw, toen zij op een dag in de spiegel, in een flits, de charmante ridder Lancelot op zijn paard aan haar toren voorbij zag rijden.
Hij was op weg naar kasteel Camelot van koning Arthur.
Lancelot's harnas glansde in de zon. Zijn helm had een rode pluim. Zijn pikzwarte krullen dansten op en neer.

De spiegel brak en de betovering werd verbroken.

Een groot verlangen maakte zich meester van de
Lady van Shalott.
Ze rukte haar oog los van de spiegel en keek hem direct aan.
Onmiddellijk brak de spiegel en werd de betovering verbroken.
Zij stond op, de draden van het weefgetouw om haar heen draaiend, en ging naar buiten.
Aan de waterkant onder de begroeiing vond zij een boot.
Ze drapeerde haar borduursel over de rand van de boot en schreef haar naam op de boeg.
Ze maakte de ketting los en stapte in.

Met het loslaten van de ketting en daarmee haar angst voor de vloek, lijkt ze zichzelf te bevrijden.

De arbeiders op het land hoorden een klaaglijk gezang.
Het laatste lied van de Lady of Shalott.
De boot die langzaam de Theems afzakt richting Camelot liep de volgende dag geluidloos aan de grond .
Mensen die langs de rivier woonden kwamen kijken wat er aan de hand was.
Op de bodem van de boot lag een dode jonge vrouw in een witte jurk met een sneeuw witte huid. Haar bloed was bevroren en haar ogen waren zwart geworden.
Zij lazen haar naam op de boeg van de boot;

'Lady of Shalott'.

John William Waterhouse (1849–1917),
"The Lady of Shalott looking at Lancelot (1894),

Oil on canvas, 56 x 34 cm, Leeds Art Gallery

The Lady of Shalott wordt beschouwd als hét meesterwerk van Waterhouse.

De schilder voegt een eigen symboliek aan het schilderij toe. Op de boot ligt een kruisbeeld, er staan uitgedoofde kaarsen. Verder is de lady in een soort trance, de ogen gesloten en de handen uitgespreid.

Het is in feite een van drie werken in een reeks, want Waterhouse schilderde ook hoe de Lady of Shalott, opgesloten in een toren van haar vaders kasteel, bezig is om een weefkunstwerk te maken,

De vrouw zelf en de omgeving van de boot en rivier zijn heel realistisch geschilderd, helemaal in de stijl van de Prerafaëlieten.

De achtergrond, het mistige Engelse landschap, is meer Frans, impressionistisch, een experiment dat hier wonderlijk goed uitkomt. Verder is er nog iets dat opvalt.
Waterhouse gebruikte bijna altijd voor zijn mythologische vrouwen en zijn heldinnen uit de Engelse literatuur een donkerharig model.

Hier heeft zij rode haren, dit wijst op Keltische vrouwen.
De jonge vrouw die model staat voor
The Lady of Shalott is zijn halfzus Mary.

Waterhouse bracht op allerlei manieren de legende van Arthur, de Keltische erfenis, het gedicht van Tennyson en zijn eigen omgeving tot leven.
Geen wonder dat het schilderij grote invloed had op de Keltische kunst- en muziekbeweging van de jaren tachtig tot heden.

Het schilderij hangt in de Tate gallery in Londen en is de lieveling van het publiek.

John William Waterhouse (1849–1917)

Talrijk zijn de afbeeldingen van mooie dames in een bootje, gebaseerd op dit werk, op hoezen van cd's.

Enya is zo'n voorbeeld. Maar ook zijn grootste fan, de roodharige Canadese zangeres Loreena McKennitt.
Zij heeft het gedicht van Tennyson op muziek gezet.

Loreena McKennitt.

Link naar Loreena's versie van The Lady of Shalott.

https://www.youtube.com/watch?v=1Lh6kuTjTiU

Prerafaëlitische broederschap.

Halverwege de negentiende eeuw keerde in Engeland een groep jonge idealistische kunstenaars en dichters zich tegen de heersende smaak van de middenklasse, die werd gerepresenteerd door de Royal Academy in Londen.
Het leidde in 1848 tot de oprichting van de Prerafaëlitische broederschap.

In navolging van de Duitse Nazareners, beschouwden de oprichters van deze broederschap de pure ongekunstelde vroege Italiaanse renaissancekunst als inspirerend voorbeeld.
De Prerafaëlieten lieten zich beïnvloeden door het werk van vroege renaissance kunstenaars als Fra Angelico, Sandro Botticelli, en Domenico Ghirlandaio.

De kern van de broederschap werd gevormd rondom kunstenaars en dichter / schilder Dante Gabriël Rossetti.
Ook kunstschilders als William Holman Hunt en John Everett Millais, die aan de Royal Academy studeerden maakten er deel van uit.

De broederschap telde officieel overigens slechts een bescheiden aantal leden, onder wie kunstschilders, beeldhouwers, dichters en kunstcritici.
Maar met de broederschap werden wel tientallen kunstenaars geassocieerd.

De Prerafaëlieten hanteerden literaire thema's als uitgangspunt voor hun werk.
In de beginjaren kozen ze vooral religieuze onderwerpen en voor Bijbelse verhalen.

Vanaf 1851 echter, ontstond er bij de prerafaëlieten een toenemende belangstelling voor niet-religieuze onderwerpen, zoals de Arthur-legende en toneelstukken van William Shakespeare.

The Lady of Shalott een voorstudie van Waterhouse uit 1894

Geplande route

Aan het einde van een weg
is er altijd
een links of rechts
of in ieder geval dezelfde weg terug.

De weg die wij samen gingen
loopt hier dood.
Geen links of rechts
en ook geen weg terug.

Hier sta ik dan
moederziel alleen
te midden van
de leegte.

Om hulp roepen heeft geen zin
want ik vind nooit meer
de weg terug
die wij samen zouden zijn gegaan.

© gedicht: Marcel Vaandrager / foto: Irene Damminga

Kunstenaar
of hobbyist?
dekwast.nl

Ad de Rouw

We leven tussen Maas en Waal.
Water en schepen, we zien ze dagelijks.
En wat is er mooier dan een rank zeilschip met de wind in de zeilen?

Het schip; de romp, is een oud pikhouweel. Dit werd gebruikt voor zwaar en grof werk maar is nu getransformeerd tot een rank zeilschip. Het materiaal van de zeilen is afkomstig van een verwarmingsketel, die jaren dienst had gedaan in een broeikas in Maasdriel en vanwege zijn leeftijd werd vervangen.

De golven: dit prachtige stuk hout is achtergebleven toen de Maas zich na hoog water weer terugtrok.

Ik vond het bij het veer in Alem.

Afmetingen: 125 cm lang
15 cm breed en 50 cm hoog.

derou023@outlook.com

Julio Romero de Torres
een kunstzinnige ziel

Spaans kunstschilder
1874-1930

La Condesa de Colomera

Julio Romero de Torres zag het licht in Córdoba in een gezin van acht kinderen. Zijn vader, Rafael Romero Barros, was schilder en conservator van het Museum voor Schone Kunsten in Córdoba. Het gezin woonde naast het museum waar in hetzelfde pand ook muziekonderwijs werd gegeven.

Het was de ideale voedingsbodem voor een kunstzinnige ziel. Julio werd net als zijn twee broers, de schilders Enrique en Rafael, geïntroduceerd in de geheimen en lusten van de Bellas Artes, met vader als leraar.
Toen zijn vader stierf in 1895, had dit zware gevolgen voor het kroostrijke gezin. Zijn broer Enrique volgde zijn vader op in het museum. Julio Romero vroeg twee jaar later een studiebeurs aan, maar greep ernaast. In 1898 stierf zijn broer Rafael. In hetzelfde jaar huwde Julio Romero Francisca Pellicer. Ook zij had kunstenaars in de familie. Francisca leefde in de schaduw van zijn kunstenaarschap. Ze was de stille kracht achter zijn triomfen.

De ontgoocheling.

Na meerdere onderscheidingen tijdens verschillende tentoonstellingen greep hij naast de prijzen bij de Nationale Tentoonstelling in 1915. De ontgoocheling was zo groot dat hij van verdere deelname aan nationale tentoonstellingen en wedstrijden afzag. Na de oorlog, waarin hij als piloot vocht voor de geallieerden, vestigde het gezin zich in Madrid. Hij doceerde er aan de School voor Schilderkunst, Beeldhouwkunst en Gravure. Zijn schildersatelier was gevestigd in het gebouw van de Vereniging van Auteurs, alweer een ideale kunstzinnige entourage voor het ontmoeten van intellectuelen en andere artiesten.

Vrouwen veroverden zijn canvas.

Naast het schilderen van affiches en muurschilderingen gewijd aan de Schone Kunsten, veroverden vrouwen zijn canvas. Hij werd portretkunstenaar met meer dan vijfhonderd portretten, bijna uitsluitend vrouwen, op zijn naam. Na een reis door Europa in 1906 verglijdt de impressionistische stijl van zijn beginfase naar realisme met sterk symbolistische elementen.

Femme à la guitare

Senorita Berot

Sisters of Saint Marina 1915

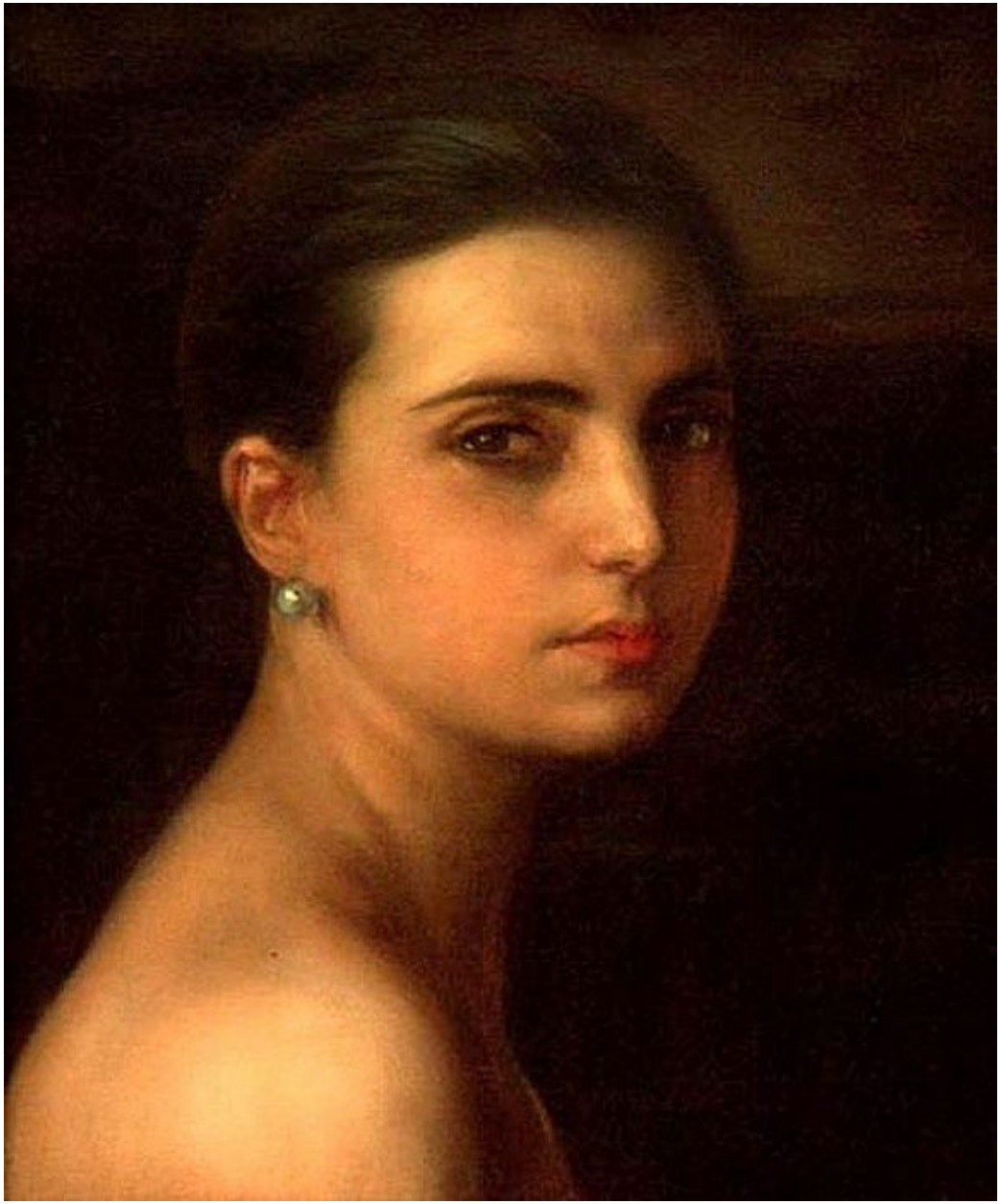

Maria Luz

Portrait of a Lady

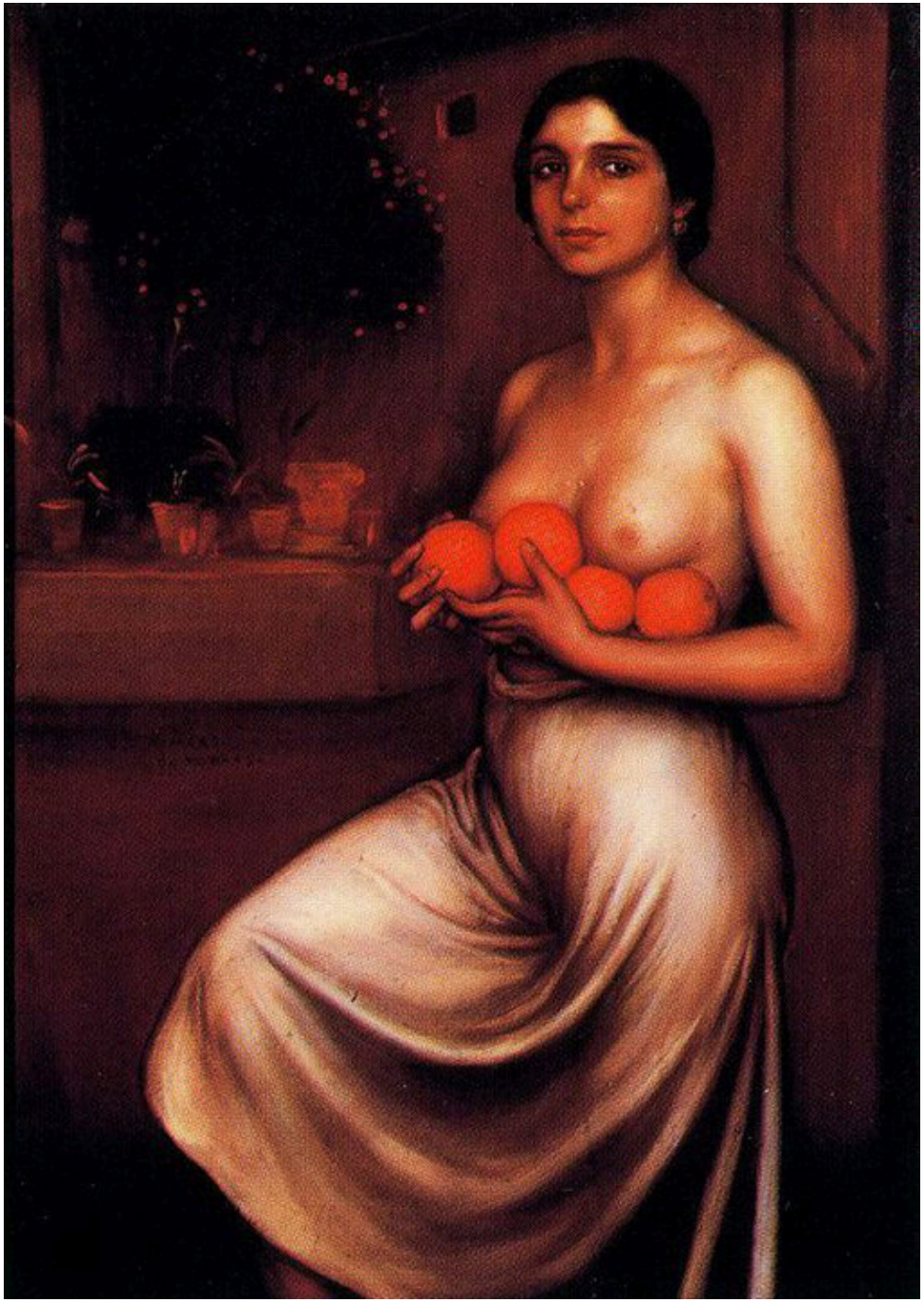

Naranjas y limones

Alegrias

La Primavera

Carmen 1915

Museum Julio Romero de Torres te Córdoba
Het museum is ondergebracht in het negentiende-eeuws pand van het vroegere muziek conservatorium, naast de plek waar hij woonde.

https://museojulioromero.cordoba.es

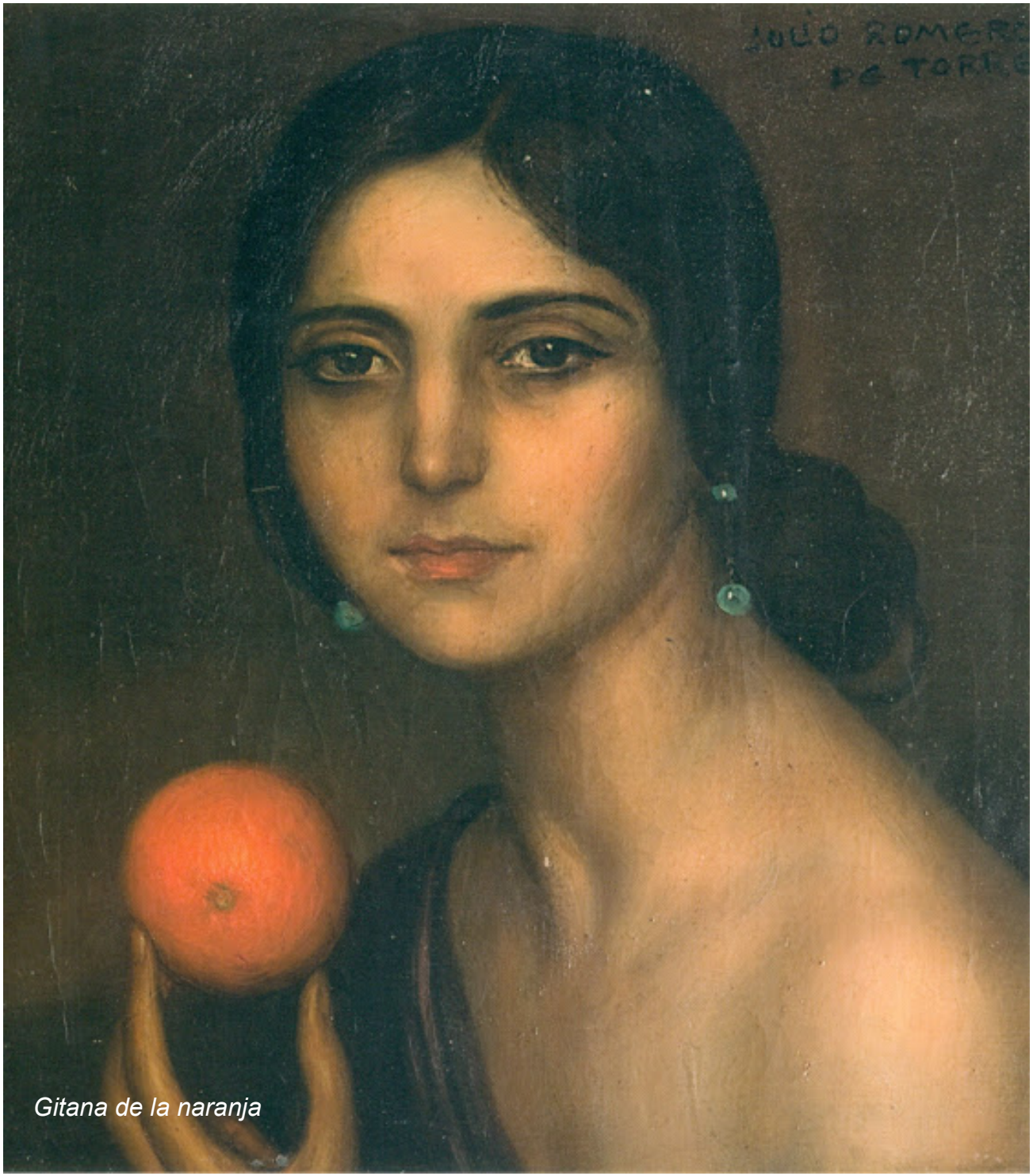

Gitana de la naranja

Spanje heeft Julio Romero de Torres geadopteerd, in alle lagen van de bevolking.

Julio Romero de Torres overleed op 10 mei 1930 in Córdoba op 55-jarige leeftijd aan een leverziekte.
Hij was op dat moment heel populair. Zijn naam kwam zelfs voor in liedjes.
Het nieuws van zijn overlijden zorgde voor collectief verdriet.

Winkels, theaters, cafés sloten de deuren op de dag van de begrafenis. Heel Córdoba liep uit voor de rouwstoet. De kist werd gedragen op de schouders van arbeiders.

Hij kreeg een monument met standbeeld in de Jardines de la Agricultura van Córdoba.

Van harte welkom bij de open atelierroute van WaardArt!

De kunstenaars zijn aanwezig in hun atelier tijdens de route. Zij vertellen hoe hun werk tot stand komt en waarom en hoe zij bepaalde thema's of technieken gebruiken. Zo kunt u zien hoe het creatieve proces werkt. We hopen dat u hierdoor met nog meer plezier naar de werken kijkt.

Tijdens de routedagen is van elke kunstenaar een werk te zien in Stroomhuis Neerijnen.

MET DANK AAN

GEMEENTE WEST BETUWE
Rivierenland fonds
Rabobank
BOTTESTEYN interieurs
broekman administratie & fiscale diensten
ZXY BUILDERS

WWW.WAARDART.NL

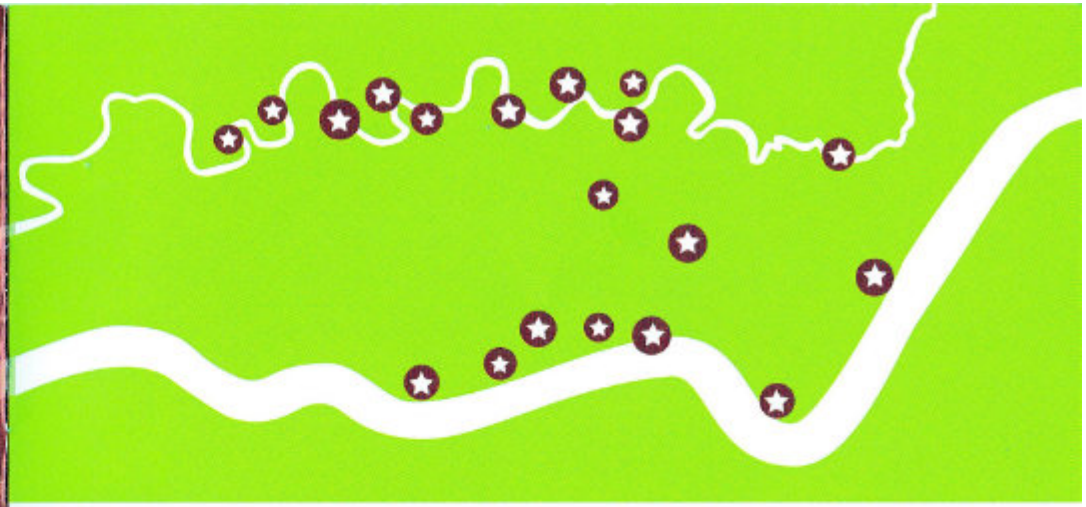

WaardArt

Open atelierroute

WEST BETUWE

25 en 26 september 2021

VAN 11 TOT 17 UUR

De overzichtstentoonstelling is tijdens het weekend te zien in Stroomhuis Neerijnen, Van Pallandtweg 1, 4162CA Neerijnen

Nazomerexpositie september t/m december in De Pluk, Rijksstraatweg 64, 4191SG Geldermalsen

Controleer voor de zekerheid de openingstijden op onze website

WWW.WAARDART.NL

01 Gerda van de Brug
02 Wilma de Koster
03 Saskia van Herwaarden
04 Brigitte Altenburger
05 Margot Odijk-Rooijmans
06 Nout Steenkamp
07 Bart Pijnenburg
08 Rob Meij
09 Charlotte Vonk
10 Christoph Blans
11 Laura Mol-Kloek
12 Lucy Kersten
13 Erna Zilverberg
14 Ingrid Geesink
15 Ien van Laanen
16 Katja Dupont
17 Mieke de Waal
18 Mandy Jones
19 Marion Murman
20 Mérie Rijnberk
21 Merel Feenstra
22 Jan Dirk Brobbel
23 Frans Verweij
24 Thea Verweij
25 Marijke van de Woestijne
26 Wil van Mourik
27 Helmi Kuiper-Van Osta
28 Anke de Jong
29 Monique Mortier
30 Anna Sloot
31 Alex Olzheim
32 Inge Uileman
33 Loes ten Brink
34 Piet Boer
35 Leontien Janssen
36 Soraya van Houwelingen
37 Petra Kleyn
38 Lineke Speksnijder
39 Marjan Vos
40 Marleen Koller-Smit
41 Hans Beringen

DP De Pluk: Nazomer expo
SH Stroomhuis Neerijnen: Overzichtstentoonstelling

WaardArt

Open atelierroute 25 en 26 september.

Gerda van de Brug Uitgelicht.

Keramiste Gerda van de Brug in Spijk.
(nr 1 op de WaardArt atelierroute)

Ik heb mijn hart verpand aan pottenbakken.

Na een zoektocht van verschillende creatieve disciplines zoals tekenen en schilderen ontdekte ik het pottenbakken.
Het was onmiddellijk duidelijk dat dit mijn ding was.

Ik ben lessen gaan volgen bij keramiste Gerri Graveland, en keramist en beeldend kunstenaar Eric du Chatenier.
Het vormgeven van keramiek geeft me veel voldoening en plezier.

Mijn inspiratie haal ik voornamelijk uit de natuur.
Vooral de structuren en patronen van tropische vissen fascineren me. De vissen worden met de hand vormgegeven, een enkele keer gebruik ik een gedraaide vorm als basis. Naast tropische vissen maak ik ook vogels, andere dieren en vazen.

Voortdurend bieden zich nieuwe uitdagingen aan en blijf ik mij verdiepen in nieuwe vormen en kleuren.

Ik exposeer ook bij galerie Kunst bij Karel in Gorinchem.
www.kunstbijkarel.nl/over-ons/gerda-van-de-brug/
of kijk op **gerdavandebrug.nl** ,
Ik werk ook in opdracht.

Graag tot ziens op 25 en 26 september tussen 11.00 en 17.00 uur.

Adres: Spijkse Kweldijk 142, 4211 CV Spijk.

WaardArt

Open atelierroute 25 en 26 september.

Wilma de Koster Uitgelicht.

Op zaterdag 25 en zondag 26 september a.s. bent u van harte welkom bij WaardArt deelneemster Wilma de Koster.
Zij exposeert in het pittoreske dorp Spijk vlak bij Leerdam

Voor kunstschilder Wilma de Koster (nr 2 op de WaardArt route) is het voor het eerst dat zij deelneemt aan WaardArt.

Zij vind het ontzettend leuk om u in haar tuin en in haar atelier te ontvangen, waar door de jaren heen de mooiste creaties zijn ontstaan.
Wilma vertelt u graag onder het genot van een kopje koffie over haar werk en de dingen die haar inspireren.

Wilma is een grote dierenvriend en dieren schilderen is dan ook haar grootste passie..
Zij heeft een aantal jaren lessen tekenen en schilderen gevolgd bij de Gorinchemse kunstenaar Cees van Beusekom.
Ook heeft zij verscheidene dagworkshops bij bekende dierenschilders gedaan en is momenteel bezig met het tweede leerjaar van de opleiding realistisch fijn schilderen.

Huisdieren, wildlife en andere onderwerpen staan model voor de olieverf- en acrylverf schilderijen in realistische stijl.
Wilma werkt ook in opdracht.

U bent van harte welkom tussen 11 en 17 uur,
het adres is: Spijksesteeg 2, 4212 KG Spijk.

wilma@familie-de-koster.nl

FaceBook: Wilma's Art

Ijsvogel - Wilma de Koster

Drents
SMEE
BUY TICKETS NOW
Viva la Frida!
LIFE AND ART OF FRIDA KAHLO
8 Oct 2021 — 27 Mar 2022 | drentsmuseum.nl

Levende wortel brug

een unieke samenwerking tussen mens en natuur

De levende wortelbrug in het dichte tropische woud van Meghalaya is één van de mooiste menselijke creaties. De inventieve leden van de Khasi-stam hebben de wortels van de rubberboom getraind om te groeien over verhoogde oevers van stromen die door de dichte bossen van Meghalaya lopen. Ze zijn in de loop van de tijd flink gegroeid én groeien nog steeds.

Ze zijn een stabiel alternatief voor houten bruggen die na verloop van tijd vergaan en vernietigd worden vooral tijdens de moessons.
De levende wortelbruggen van Meghalaya zijn door de UNESCO erkend als werelderfgoed. Het wonder en de charme van deze kunstmatige structuur trekt toeristen van over de hele wereld.
(Meghalaya is een deelstaat in het noord oosten van India)

Kringloop vondst

Het is niet kostbaar, slechts 1 euro bij de Kringloop.
Ze is maar 11 cm hoog en is waarschijnlijk ooit in een museum winkel gekocht. Maar toch is ze heel bijzonder !
Het beeldje stelt de Anatolische vruchtbaarheids- godin Artemis uit Efeze voor. (huidige Turkije)
Haar velen borsten zijn een teken van vruchtbaarheid.

Efeze was een belangrijk handelscentrum, en is bekend als één van de 7 wereldwonderen uit de 'Antieke Tijd'.
In de 7e eeuw vóór christus floreerde de stad en de inwoners.
De stedelingen waren ervan overtuigd dat ze dat te danken hadden aan godin Artemis. Een godin die niet alleen rijkdom bracht, maar de stad ook beschermde. Zo'n godin moest gekoesterd worden en dus kreeg Artemis een prachtige tempel.

Maar al snel groeide ze daar uit. De mensen dachten dat het vereren van Artemis welvaart en rijkdom bracht, en mocht de godin zich verheugen in de bezoekjes van vele gelovigen, die elkaar kleine beeldjes van de godin cadeau gaven.
Om aan al die mensen ruimte te kunnen bieden, werden voortdurend nieuwe, grotere tempels voor Artemis opgericht.

Eén van de grootste exemplaren verrees in de zesde eeuw voor Christus.
De tempel was bijna 110 meter lang en ongeveer 55 meter breed.
Het totale oppervlak dat aan de godin werd toegewezen, was ongeveer 7500 vierkante meter groot. De bouw van de tempel nam 120 jaar in beslag. Toen de Romeinen de stad in handen kregen veranderde Artemis in Diana. Weer eeuwen later zou apostel Paulus er de grondbeginselen van het christendom hebben gelegd.

Ondanks de beroemde Diana-cultus, werd Efeze al gauw een aanzienlijke christelijke congregatie.
Jammer genoeg, ondanks alle moeite om Efeze te redden, trok de zee zich alsmaar verder terug van de stad. Hierdoor werd de toevoer van de zee werd afgesloten, wat tot het verval van de stad leidde.

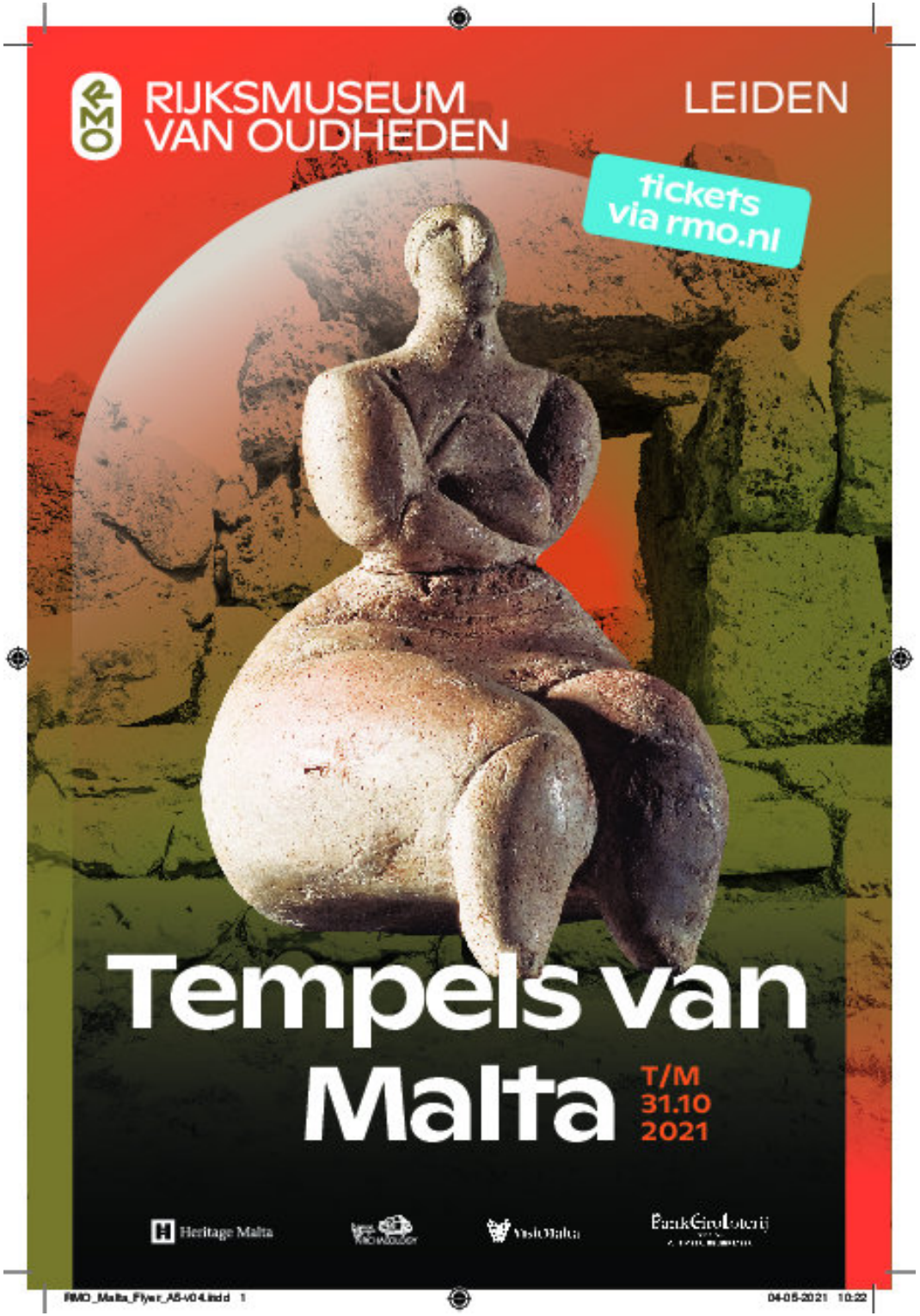

Exposeren bij een Rivas locatie in Leerdam of Gorinchem ?

Neem contact op met Maya Beijen van de Kunstcommissie.

Tel. 06-23309395 of mail naar **m.beijen@rivas.nl**

L. Blaschka,
Atelier für Glasmodelle.
I. Etage.

In de late jaren 1800 werd een mysterieuze menagerie van zeedieren losgelaten op de wereld.

De delicate glazen zeedieren van Leopold en Rudolf Blaschka

In de late jaren 1800 werd een mysterieuze menagerie van zeedieren losgelaten op de wereld.

Ze kwamen in een opmerkelijke verscheidenheid aan vormen: bedekt met stekels, kronkelende massa's poten, paarse gelatineuze klonten, transparante borrelende bollen.

Ze zwommen door kostscholen in Minnesota, dobberden door het Weense Natuurhistorisch Museum, en in honderd middelbare scholen in heel Japan.
Op het hoogtepunt van hun expansie waren er meer dan 10.000, overal te vinden, van Nieuw-Zeeland tot Calcutta.
Verbazingwekkend in vorm en schoonheid, bestonden deze wezens uit 700 variëteiten van ongewervelde zeemodellen, gebeeldhouwd in glas door het Boheemse vader en zoon team Leopold en Rudolf Blaschka.

Ze waren opmerkelijk vanwege hun fragiele uiterlijk, wetenschappelijke nauwkeurigheid en schoonheid.
Maar geleidelijk aan begonnen deze glazen dieren te verdwijnen, hun leefgebieden veranderden in stoffige kasten en museumopslag.

Mensen begonnen te vergeten dat deze ongelooflijke glascreaties in de eerste plaats hadden bestaan.

Recentelijk is opnieuw belangstelling ontstaan voor de juweeltjes van vader en zoon Blaschka en wordt ingezien dat ze toch wel heel speciaal zijn.

Mooi waren ze zeker, en zó kunstig gemaakt met de middelen die toen beschikbaar waren.

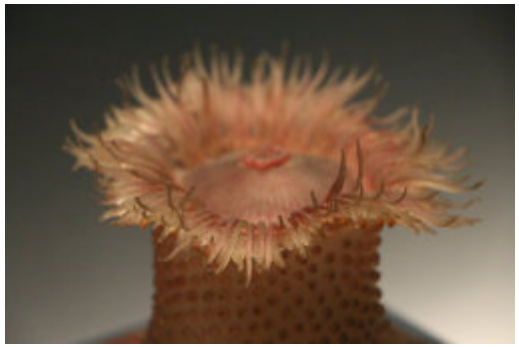

FAJOEM PORTRETTEN

AFKOMST

Fajoem is een groot meer ten zuidwesten van Caïro. In de 19e eeuw werden hier de eerste mummieportretten uit de **Romeinse tijd** teruggevonden, die bekend staan als Fajoem-portretten. Het zijn houten paneeltjes waar met **pigment en bijenwas** portretten op zijn geschilderd. Ze werden ook elders in Egypte gemaakt. Fajoem is daarom meer een aanduiding van het type-portret dan van de geografische afkomst.

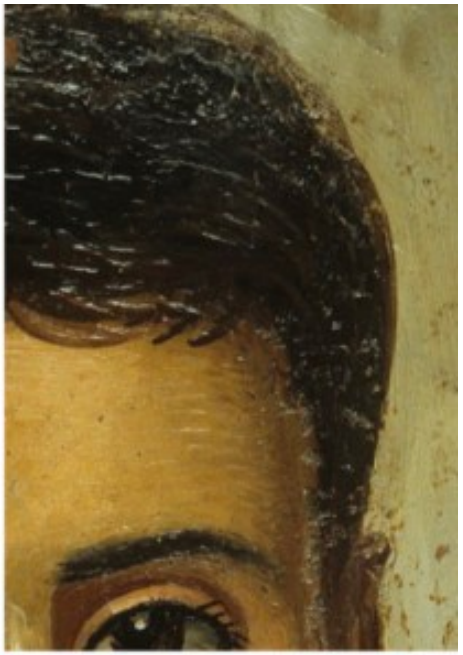

//Vensters - www.kunstvensters.com

Oog in oog met mensen uit de oudheid.

Eeuwenlang werden de Egyptische farao's voorbereid op het hiernamaals door hun lichaam te preserveren als mummie.
De oude Egyptische mummies lagen in grote sarcofagen en werden vergezeld door talloze objecten voor na de dood.
Groot was de verrassing toen in de 19e eeuw ook mummies met houten portretten werden teruggevonden.

Antieke portretten door grafrovers gebruikt als brandhout.

In 1887 hoorde historicus Daniel Marie Fouquet van de vondst van mummies met portretten in de buurt van de Fajoem oase. Het was een rariteit, want Egyptische mummies hadden normaal een houten sarcofaag en werden bedekt met maskers die op goden leken.
Maar de portretten waar Fouquet over hoorde, waren levensecht geschilderd.
Toen Fouquet aankwam bij de vindplaats, bleek hij te laat. Het was 's nachts koud in de Egyptische woestijn en grafrovers hadden de houten paneeltjes gebruikt als brandhout.
Van de 50 gevonden portretten kon Fouquet er slechts 2 redden.

Herkomst niet meer te achterhalen.

Na de vondst van Fouquet kwam er vanuit Egypte een levendige handel in mummie portretten op gang, waarin de Weense kunsthandelaar Theodor Graf een hoofdrol speelde. Graf wist een groot aantal portretten te vinden in de omgeving van de Fajoem oase in Egypte. Hij maakte verkoopfolders en zocht veelvuldig de publiciteit om de portretten zo duur mogelijk te kunnen verkopen. Over de omstandigheden waaronder hij de portretten vond, is echter weinig gedocumenteerd. Hierdoor is van de meeste mummie portretten nu niet te achterhalen wat de afkomst is, en voor wie ze zijn gemaakt.

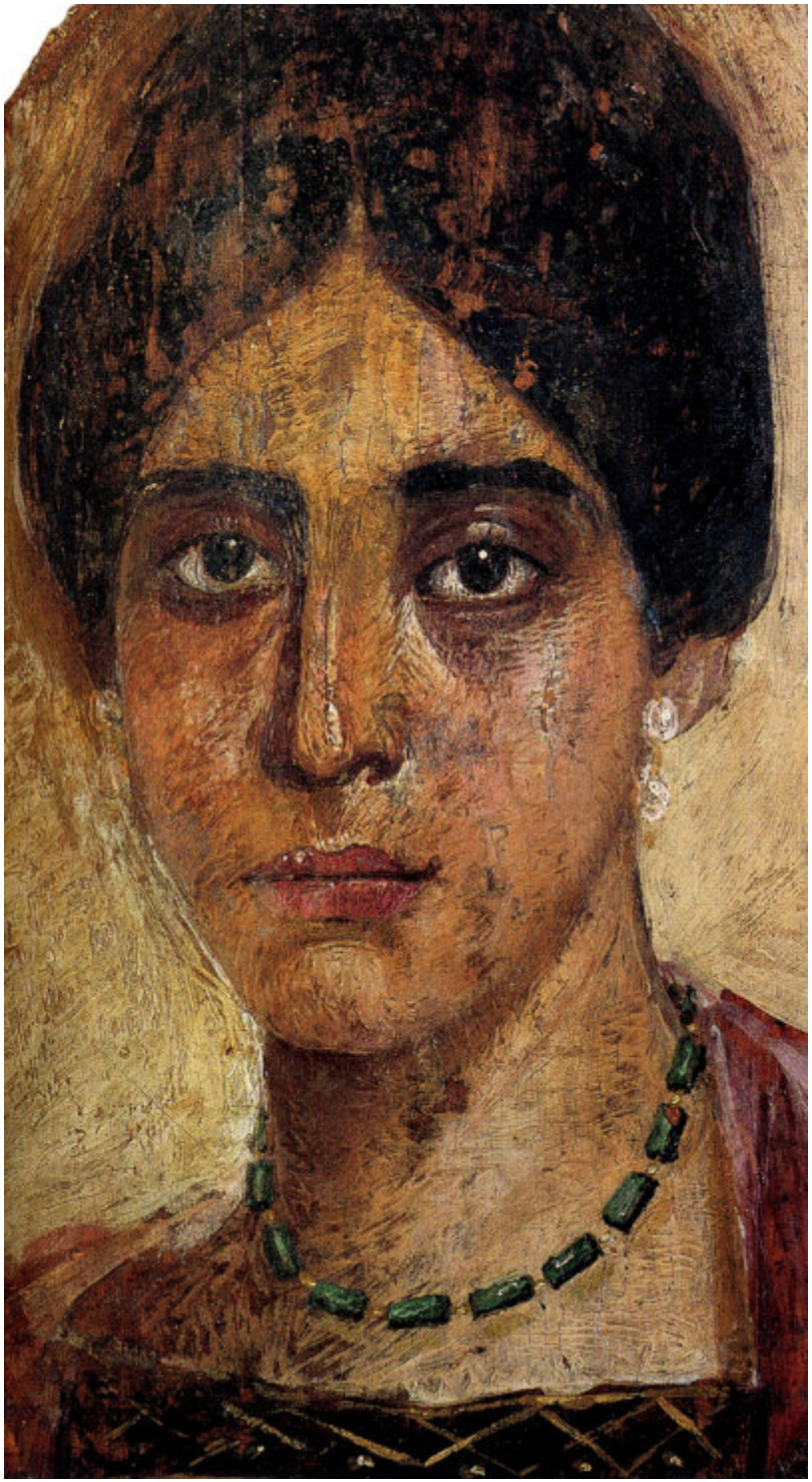

Scan toont aan dat geportretteerde mensen niet oud werden.

Het is opvallend hoe vaak er jonge mensen staan afgebeeld op de mummie portretten. Lang is daarom afgevraagd of de portretten geschilderd zijn tijdens het leven van de personen of na hun dood?

Maar recente CT-scans waarmee de binnenkant van de mummies is bekeken, laten zien dat de leeftijd van de overledene meestal overeen komt met de leeftijd van de bijbehorende portretten.
Waarschijnlijk stierven de meeste mensen in het oude Egypte al jong, bijvoorbeeld vanwege infecties of bij een bevalling.
Gevonden mummie portretten stammen uit de oudheid.
d.w.z. tussen 750 vóór chr. tot 500 ná chr.

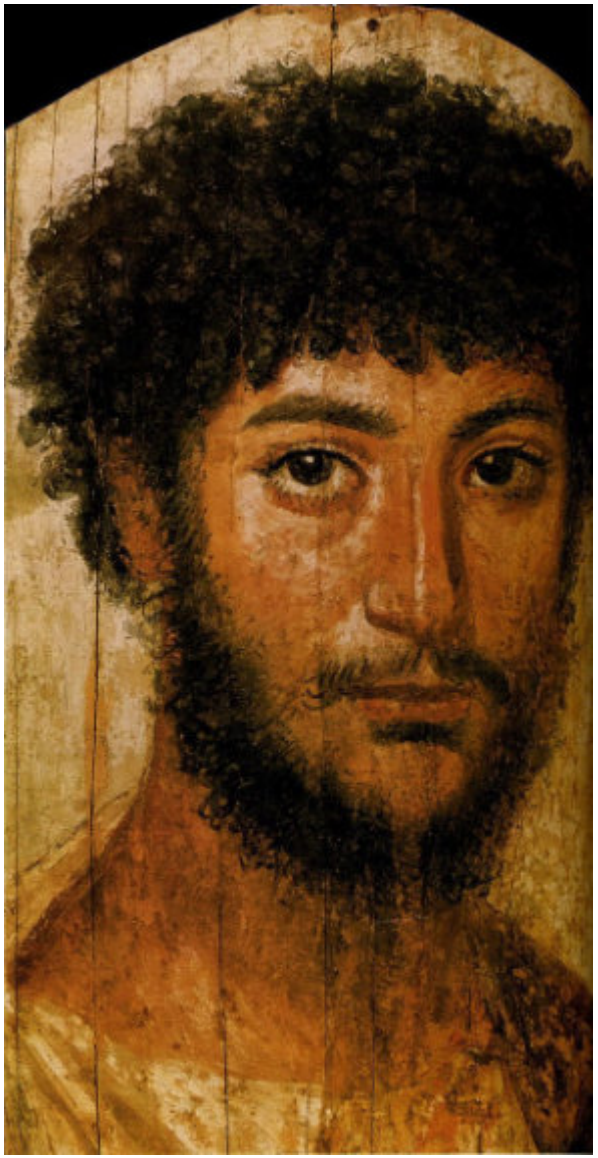

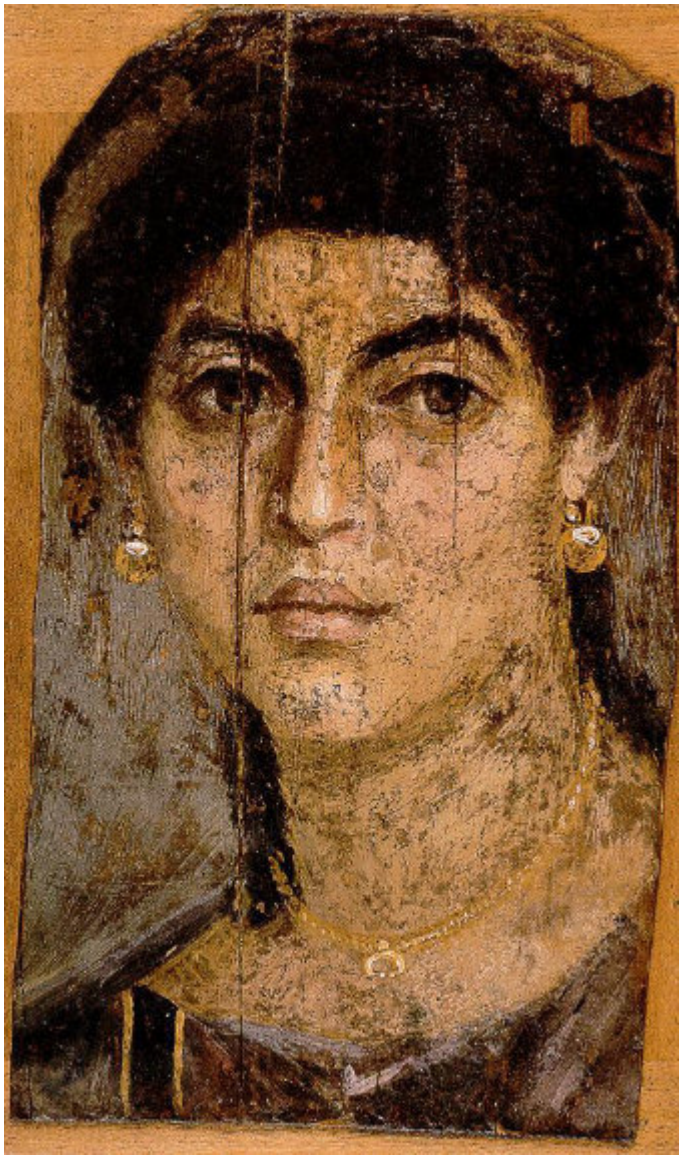

Charmante look-a-likes.

Aan de Corona lock down was op zich weinig positiefs.
Ondanks dat werd er aan een oproep op Internet om een beroemd kunstwerk uit te beelden veelvuldig gehoor gegeven.

Sommigen zijn hilarisch, anderen juist heel mooi. Frida Kahlo bleek erg populair te zijn.
Ook closetrollen werden veelvuldig in de strijd gegooid.

Hierbij een impressie.

מצה
מועשרת בסיבים

Kunstwedstrijd 2022 thema Dier.

Schilderij in olieverf: Hond ‘Roos’
door Ditske de With.

Vanwege Corona hebben we de kunst wedstrijd van 2020 & 2021 af moeten blazen.

Mensen hebben andere serieuzere dingen aan hun hoofd en dat is heel begrijpelijk.

We hopen dat volgend jaar een positiever jaar wordt, ook voor de kunst, en dat we toch een mooie tentoonstelling van de inzendingen kunnen organiseren bij
Van der Wal Interieur-adviseurs
in Leerdam.

Want zegt nou zelf, het is toch prachtig als jouw werk bij
Van der Wal mag hangen.

Velen kunstvormen zijn toegestaan zoals tekeningen, prenten, schilderijen, textiele kunst,
glas in lood, keramiek, fotografie, installaties, mozaïek, collages, beelden in steen en hout, sieraden enz.

Wij horen graag van jou.

Meld je aan vóór 1 september 2022 bij:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl
wij bevestigen dan jouw aanmelding.

Meer info over de voorwaarden kijk op
www.kunstwedstrijdleerdam.nl
De site wordt binnenkort ge-update.

Wandeltip van Passe Partout:

Last minute: Bezoek de paarse heide bij Landgoed Den Treek bij Henschoten in het hart van de provincie Utrecht.

Editie 11.4 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half november.

Kopy aanleveren vóór eind oktober 2021.

Redactie:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl